

شب شعر «محفل ادبی شکوه خراسان» این بار در فرهنگسرای نصرت و با حضور عموم مردم برگزار شد

شب شاعرانه محله

نه تنها فضای سالم و فرهنگی ایجاد می‌کنند، بلکه موجب آشنایی شاعران با یکدیگر می‌شوند. او می‌گوید: همین امشب چند شاعر جدید را شناختم که پیش از این آن‌ها را ندیده بودم. از آن‌ها دعوت کردم در جلسات ما شرکت کنند. این نشست‌ها، حلقه‌های ارتباطی مهمی برای اهالی شعر است. آخرین شاعری که بر صحنه می‌آید، محمد جواد منوچهری است که اولین غزلش را در سیزده سالگی نوشته و اکنون چندین دفتر شعر در کارنامه اش دارد. او امشب با کلام شیوا و صدای رسا، غزلی کوتاه می‌خواند؛ غزلی که به گفته خودش، تنها چند ساعت پیش سروده است. او اعتقاد دارد که چنین محافلی، الهام بخش شاعران و اهالی است.

● برنامه‌ای خانوادگی و جذاب

اکبر قاسمی که همراه همسر و دودخترش به این برنامه آمده است، می‌گوید: برنامه خیلی خوبی بود که حسابی من را سرکیف آورد. بچه‌ها هم تا حالا ندیده بودند که شعر این قدر طرف دار داشته باشد. قبل از اینکه به اینجا بیاییم می‌گفتند چرا برویم؛ ولی حالا می‌گویند که در برنامه‌های بعدی آن‌ها هم می‌خواهند شعر بخوانند. برنامه‌ای خیلی خوب و خانوادگی بود و امیدوارم چنین برنامه‌هایی بیشتر در اینجا برگزار شود.

شب شعر با همه‌همه‌های آرام حضار به پایان می‌رسد. شاعران با هم گفت‌وگو می‌کنند، علاقه‌مندان دورشان را می‌گیرند و گاهی زمزمه‌ای از شعری که دقایقی پیش خوانده شد، در میان جمع شنیده می‌شود. این برنامه، تنها یک مراسم ساده نیست؛ محفلی است که دل‌ها را به هم نزدیک می‌کند.

آیینی و اجتماعی در کلماتشان جریان دارد و هر کدام به شیوه‌ای خاص، احساساتشان را به اشتراک می‌گذارند.

● شب شعر، فضایی سالم و فرهنگی

محمد حسن مطهرنیا، دومین شاعری است که امشب به روی صحنه می‌رود. او که از سال ۱۳۶۸ عضو انجمن ادبی رضوی است، امشب شعری شاد و خوش‌آهنگ، به مناسبت ولادت امام حسن مجتبی (ع) می‌خواند. شعرش لبخند بر لبان حضار می‌نشاند و لحظاتی متفاوت را در این محفل رقم می‌زند. او شعر را راهی برای گسترش شادی و آرامش می‌داند و باور دارد که ادبیات می‌تواند پیوندی میان دل‌ها ایجاد کند.

بعد از شعرخوانی، مطهرنیا در گفت‌وگویی کوتاه با شهرآرامحله از اهمیت چنین محافلی می‌گوید و باور دارد که این برنامه‌ها،

نیکی عقیده | ولادت امام حسن مجتبی (ع) فرصتی شد تا اهالی فرهنگ و ادب کنار هم جمع شوند و شبی را با خوانش شعر سپری کنند. فرهنگسرای نصرت واقع در محله پورسینا، پنجشنبه شب گذشته، میزبان محفل ادبی شکوه خراسان بود؛ محفلی متشکل از شعرای خوش قریحه این منطقه. سیزده شاعر این انجمن روی صحنه رفتند و اشعارشان را خواندند. حضار که بیشترشان از اهالی منطقه بودند، با اشتیاق گوش سپردند و شاعران را همراهی می‌کردند. در منطقه‌ای که چنین برنامه‌هایی کمتر برگزار می‌شود، این شب، حال و هوای متفاوتی داشت؛ شبی که شعر، ادبیات و دل‌های مشتاق را به هم پیوند داد و خاطرهای ماندگار در ذهن حضار ثبت کرد.

● آهنگ دل‌نشین غزل

هنوز برنامه آغاز نشده، اما سالن از حضور شاعران و علاقه‌مندان به شعر پر شده است. زمزمه‌های مشتاقانه میان حضار جریان دارد. نگاه‌ها به صحنه دوخته شده و همه منتظر آغاز شب شعری هستند که قرار است حال و هوایی تازه به این محفل بدهد. اولین شاعر قدم بر صحنه می‌گذارد و سکوتی دل‌چسب، سالن را فرا می‌گیرد. صدای شعر که طنین می‌اندازد، همه غرق در واژه‌ها می‌شوند. پس از هر شعر، حضار با تشویق‌های گرمشان همراهی می‌کنند و فضا پر می‌شود از شوق و تحسین. بیشتر شاعران حاضر، غزل سرا هستند؛ عاشقانه‌ها، مضامین

دانش‌آموزان محله امیرالمؤمنین (ع) به صندوق پویش «مشهد مهربان» رونق دادند

تمرین بخشندگی

او معتقد است که با این کار، فرزندان نشان با فعالیت‌های خیرخواهانه خود می‌گیرند و در آینده، این مسیر را ادامه خواهند داد.

● کمک‌کردن بخشنده‌های کوچک

دانیال دلنواز و محمد صالح حسینی هر دو دانش‌آموزان کلاس اول دبستان امام جعفر صادق (ع) هستند. دانیال می‌گوید: معلممان هفته پیش گفت که قرار است صندوقی به مدرسه بیاورند و هر کس دوست دارد، می‌تواند مبلغی کمک کند و داخل صندوق بیندازد تا زندانیاں بی‌گناه بدهکار آزاد شوند. من هم رفتم و به مادرم گفتم می‌خواهم در پویش مشهد مهربان شرکت کنم. او برای شرکت در این کار به من پول داد.

از محمد صالح می‌پرسم چرا پولت را برای خودت خوراکی نخریدی. او می‌گوید: دوست داشتم کمک کنم تا زندانیاں آزاد شوند. خوراکی را بعداً هم می‌توانم بخرم.

● فرهنگ‌سازی برای مشارکت اجتماعی

زهرا کاربیزی، رئیس شورای اجتماعی محله امیرالمؤمنین (ع)، در اینجا حضور دارد و با بچه‌ها درباره این پویش صحبت می‌کند. او درباره اجرای بخشی از طرح در مدارس محله

عطائی صندوقی را وسط راهرو گذاشته‌اند و بچه‌های کلاس‌های مختلف به نوبت می‌آیند و پول هایشان را داخل صندوق می‌اندازند. اینجا پویش «مشهد مهربان» با هدف آزادسازی زندانیان برگزار می‌شود. این پویش که در محله امیرالمؤمنین (ع) کارش را از مدرسه امام جعفر صادق (ع) آغاز کرده است، امسال هم دستاورد چشمگیری در این مدرسه دارد و خانواده‌ها از طریق فرزندان نشان در این کار مشارکت می‌کنند. سال گذشته این محله توانست ۶ هزار و ۴۰۰ تراکنش ثبت کند که بالاترین سطح مشارکت بین محلات مشهد بود. از این مقدار ۳ هزار و ۵۰۰ تراکنش مربوط به مدارس محله و به ویژه این مدرسه بود.

● آغاز مسیر خیرخواهی

محبوبه ابدی، مادر نیما و ایمان کارگر است؛ او در حالی که بچه‌ها را در صف مرتب می‌کند تا به نوبت پول هایشان را در صندوق بیندازند، درباره این برنامه می‌گوید: فراخوان برنامه را در کانال مدرسه دیدم. به نظرم کار جذابی آمد و دیگران را هم تشویق کردم در این طرح شرکت کنند. معلم‌ها در همه کلاس‌ها پویش را به بچه‌ها با زبان خودشان توضیح دادند و امروز هم هر کد امشان که می‌آمدند، با شوق و ذوق پولشان را داخل صندوق می‌انداختند تا در این کار خیر شریک باشند.

می‌گوید: سال گذشته نیز در مدارس، شاهد مشارکت خوبی بودیم، اما هدف اصلی ما تعداد و میزان مشارکت نیست. هدف تأثیر تربیتی این کار و آشنایی بیشتر بچه‌ها با کار خیر است. اینکه بچه‌ها از این سن وسال بخشندگی را یاد بگیرند، خیلی مهم است. کاربیزی به وضعیت خانواده‌های این محدوده اشاره می‌کند و می‌گوید: اینجا خانواده‌ها غالباً کم‌بضاعت هستند و اصلاً توقع جمع شدن مبلغ آن چنانی را نداریم. ثبت همان فرهنگ‌سازی و مشارکت اجتماعی است. نکته دیگر اینکه به نظر ما این دست فعالیت‌ها به کاهش جرم و جنایت هم منجر می‌شود. چون مادر چند جلسه آموزشی قبل از آوردن صندوق جمع‌آوری کمک به مدرسه، درباره زندان و زندانی و بخشیدن به زبان کودکان با بچه‌ها صحبت کردیم. بچه‌ها همین حالا هم به این واسطه دیدگاه روشن‌تری درباره این مفاهیم دارند.